

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro.} 4.

W PONIEDZIAŁEK DNIA 18. STYCZNIA 1796.

Z Warszawy d. 12. Stycznia.

Dnia 6. tego miesiąca woyska Pruskie z Regimentów Larisch, Phul, d'Anhalt i Jung-Schwerin, tudzież z regimentów, konnych, Bruknera dragonów i huzarów Trenka złożone, pod przewodnictwem Jenerał-Leytnanta Klinkowström, weszły do tuteyszego miasta w dobrym porządku i przy odgłosie muzyki, o godzinie 11. z rana, a zaiawszy wszystkie warty rozlokowały się po kwaterach. — Przed wczorem w wieczor przybył tu Jenerał-Lieytnant Wendelsson

Z Londynu d. 25. Grudnia.

Przed wczorem popłynął Xze Arzezy na fregacie Jazon z Portsmit do Leit, a ztamtąd się do Edinburga uda.

Wielki szambelan, oznaymił w dworskiej gazecie, iż niebędzie żadnego zgromadzenia u Dworu, aż na 8. Stycznia 1796. w dzień obchodzin urodzenia Królowey. Wczoray przybyła sztafeta od Królowey z Windsor, iż się Krol daleko lepiej ma. Początek jego choroby pochodził z tegiego zaziębnienia, ktore się w letarg i osłabienie zamieniło. J. K. M. był już wczoray zrana w S. James oczekiwany; ale nadworni doktorowie odradzili mu tę podróż, z boiaźni aby się znowu nienaziębił. Od dnia jutrzeyszego z mnieyszą się wizyty doktorów.

Z Woolwich i Tower wysyłaia wiele woiennych sprzętów i ammunicy do Gib-

raltaru; oprócz tego mają tam ieszcze trzy regimenta popłynąć.

Francuzki Dyrektoryat, ponowił niedawno rozkaz, aby wszyscy Brytańczykowie, którzy nie są osiedli we Francyi, wyszli zgranic Rzeczypospolitey.

W Parlamencie niezaszło nic ważnego. Na wniosek P. Pitta, odwleczono iego sesye aż do 2. Lutego.

Podług wiadomości z Hiszpanii, Francuzcy korsarze doznaią w Alikancie i innych Hiszpańskich portach wielkiej pomocy: przyprowadzaią tam wiele Angielskich okrętów. Wszelkie przełożenia w tey mierze, były dotad bezskuteczne.

W tych dniach umarł Jenerał Clinton, a Jenerał O'Hara został na iego mieyscu gubernatorem Gibraltaru. — Znany mowca Thelwell iak słychać ma się udac do Ameryki.

Chociaż wszelka komunikacya handlowa z Francyą przecięta, pokazuje się jednak, iż tego roku zapłacono od wprowadzonego wina Francuzkiego 11,107. fun. szterlingów.

W tym roku urodziło się w Londynie 18,361. ludzi, a umarło 21,179.; pomiędzy ostatniemi znayduie się 4,466. dzieci. Po między 21,1982. ludzi, w czasie 5. lat do szło 65. osób od 90. do 100. lat i naystarszy, ktory umarł miał właśnie 100. lat. W przeszłym roku była liczba umarłych 19,938. mnieyszą.

Prezydent Wasington, kazał oświadczyć, iż nasz konsul terażniejszy w Rho-

de-Island. Tomasz Moore nie jest wię-
cey uznany za konsula w północney Ame-
ryce, ponieważ napisał do gubernatora w
Rode-Island w takich wyrazach list, któ-
re ubliżają powadze ziednoczonych Sta-
nów.

Na dniu 16., wszystkie woyska, które
jeszcze pod kommendą Jenerała Doyle w
wyspie Dieu się znajdowały, odplynęły,
i były już na powrot 17. około Quiberonu.
Przed wczorem przybyła ztamtań fregatta
Malampus o 38. armatach, i częścią woys-
ka do Portsmut.

Nawet i tuteyszy poseł Pruski Baron
Jakobi, zaczęm wyjechał z Francyi wda-
wał się za Xiążętami Montmorencem i Bro-
glio, i innemi emigrantami, którzy się roz-
bili pod Kale. Los ich jeszcze niewiado-
my.

Pieniądze, które kommissarz Watson,
dla naszych woysk na lądzie, od 27. Kwie-
tnia aż do 16. Października ztąd ciągnął,
wynoszą 1. mill. 784.575. funt. szterl.

Brygada która na obsadzenie Kapu do-
breynadziei przeznaczona, ma się z 3.
regimentów piechoty i 1. letkiej jazdy skła-
dać. Jenerał Paoli osiadł już tu w Lon-
dynie.

Z Bazylei d. 16. Grudnia.

Przypadek, który się niedawno w tu-
teyszych okolicach zdarzył, i który mógł
na całą Szwaycaryą ściągnąć nieprzyjemne
skutki, uczynił tu niemałe wrażenie.
Dwóch rzemieślników Francuzkich, za-
bawiwszy tu nieiaki czas, umyślili udać
się przez Olten małe miasteczko w kantonie
Solerskim do Zurich. Okazali w Hau-
ensztein na granicy Bazylei i Soleru, swo-
ie paszporta od P. Barthelemy, iako am-
bassadora Rzeczypospolitey Francuzkiej i
Magistratu tutejszego miasta, tudzież od
wydziału ocalenia publicznego konwencyi,
który im pozwolił podróżować do Szway-
car. Wszystkie te papiery po przeczyta-
niu i przeczytaniu, znalezione za dobre, i
ci dwaj Francuzi ciągną dalej swoją po-
dróż. Wyszędzszy na równiny napodkali
niedaleko Olten, człowieka mizernie ubra-
nego, który niepozdrowiwszy ich nawet,

domagał się, aby mu pokazali swoje pasz-
porta. Oni mu oświadczyli swoje zadzi-
wienie nad podobnem żądaniem, na publi-
czney drodze od człowieka nieznaionego;
ten im odpowiada w grubiańskich wyra-
zach, iż ich inaczej niepuści; pokazują
mu nareszcie swoje papiery, a on pozru-
cawszy im laska kapelusze, powiada się
bydź wóytem Olteńskim. Otwiera potem
ich paszporty, i mówi, iż żądamego szacun-
ku nie mają, więc nakazuje im aby się na-
tychmiast wrócili. Ci zaczęli mu przekła-
dać, a on zawołał ośmiu chłopów z kii-
mi, iak wzięli nieboraków okładać, ieden
się na miejscu został, a drugi się ledwie
do pobliskiey wioski zawlekl, z kad po-
stał dopiero po swego ztluczonego przyja-
ciela. Tak pokrzywdzeni owi młodzieńcy
zawiezieni z tey wioski do Arau, poblis-
kiego i gościnniejszego miasta, kantonu
Bernskiego, gdzie ich z wielką ludzko-
ścią przyjęto. Tamteyszy Magistrat, roz-
kazał natychmiast spisać protokół wszyst-
kiego i posłał go P. Barthelemy. Ten do-
żywego przecięty gniewem za taką zniewa-
gę Rzeczypospolitey Francuzkiej i barba-
rzyński postęp, domagał się, aby ci za-
bóycy, podług iego wyrazu natychmiast
byli ukarani. Kanton Solerski wystął za-
raz dwóch deputowanych do Bazylei, aby
zagodzić tę sprawę, ale P. Barthelemy,
niechciał się z nimi widzieć; nakoniec
znaleźli przecię tyle sposobności, iż otrzy-
mali audyencyą, wyrzucali im mocno po-
stępek ich wóyta, i domagał się wyrówny-
wającej zabójstwu kary, a nadewszystko
skaśowanie wóyta. To ostatnie żądanie
wielkie uczyniło wrażenie w Solercie; ale
P. Barthelemy ponowił na piśmie swoje
żądanie, i dał poznać kantonowi, iż woys-
ko Francuzkie, nieznayduie się tylko o 3.
mile od granice; ten rad, nierad musiał
wóyta i chłopów kazać w areszt wsadzić i
rozpocząć ich procels.

Z Hagi d. 20. Grudnia.

Dnia wczorayszego złożyli deputowa-
ni prowincyalni, w Jeneralnych Stanach
swoie kreski, względem konwencyi naro-

dowey, a jutro przystąpią do zupełney konkluzyi.

Na d. 26. t. m. cały nasz garnizon stanął w paradzie; wyszła do niego deputacya od reprezentantów Hollandyi, w asystencyi posta Francuzkiego. Reprezentant Nuhout miał mowę do niego, w której mu oznaymił o zawartem armistycyum, pomiędzy Francuzami i Cesarzem, i że te szczęśliwe zdarzenie potrzeba uważać, iako poprzednikiem upragnionego pokoju.

W Amsterdamie zaaresztowano pewnego Beaudos, który miał do uknowanego spisku należeć, zatrzymania do Rzeczypospolitey należących pieniędzy. Obywatel Gewers zosał jeneralnem kasyerem kraiowey lotteryi, a obywatel Fontegu został do interesów konfederacyynych na lądzie wezwanem.

Kupiec Pontoi i syn w Amsterdamie, niejest w stanie wypłacenia reszty swoich długow, które do 4. millionów Zło: holl: mają wynosić.

Z Madrytu d. 17. Listopada.

Swieży postępek Emigrantów Francuzkich w Kadyx bardzo był naganiony u Dwóru. Dla obrony miasta znajdowało ich się 3,000. w Kadyx pod kommandą Hrabi St. Simon. Po zawartym pokoju z Francją byli do Indyi przeznaczeni; tym czasem zbraniając się tam iść, zostali się jeszcze w Kadyx. Właśnie, kiedy komendant Richery wysiadłszy z okrętu poszedł z kilkoma officyerami flotty Francuzkiej, bez wszelkiej broni do miasta, oni trzymali w morskiej bramie wartę. Najprzód zaczęli go znieważać, a nakoniec przystąpili i do uczynków, tak dalece iż Richery musiał tego odleżeć. Francuzki officyer przybiegł do Xcia Pokoju z uzaleniem się od kommandanta całej flotty, prosząc o sprawiedliwość. Xżę przyrzekł uczynić iak naydokładnieyszą sprawiedliwość; i w samey rzeczy Dwór rozkazał natychmiast całe korpus ztamtąd do Porto-Maria wyprowadzić, gdzie iuz musiało stanąć. Francuzki officyer pojechał do Paryża.

Król rozkazał iż zasiedziałym przed tym po różnych miastach Francuzom, a za wybuchaniem woyny z kraiu oddalonym, wszystkie dobre, które im po konfiskowano, będą nazad popowracane.

Z Moguncyi dnia 29 Grudnia.

Armistycyum ieszcze tu niejest publikowane w armii Cezarskiej; ale to tylko dla tego, iż zawarta ugoda poszła do ratyfikacyi do Wiednia.

Gdyby niezwycięztwo, które Jenerał Scherer otrzymał we Włoszech, mowią tu, iż ciężko, żeby armistycyum było doszło do skutku. Zapewniają także, iż negocyacye pokoju pomiędzy Austrią i Francją bliskie są ukończenia.

Z Bazylei dnia 26 Grudnia.

Przedwczorem w wieczor przybyła iuz Królowna Francuzka do Hünegen w asystencyi iednego pułkownika i Pani Souci. Ażeby uniknąć wszelkiego pozoru i nieprzyzwoitości, wywieziono ją potajemnie z Paryża, i nawet podczas podróży zachowano ściśle inkognito. Tu w Hünegen wysiadła umyślnie dla niej w przygotowanym domu; nikomu się z nią niewolno widzieć, i nawet przystęp do miasta wszystkim cudzoziemcom zabroniony. Jak tylko stanęła, wysłano natychmiast kuryera do Freyburga, aby więzniowie stanu zaraz ztamtąd ruszeli. Zamiana będzie dziś wieczor około godziny 6; ale iakim sposobem będzie wykonana, ieszcze niewiadomo; to tylko pewna iż miasteczko Szwajcarskie Richen o milę ztąd, które się ztyka zgranicą Austryacką, do tego przeznaczone. Zaraz po zamianie wyjeżdza znią Xże Gavres, i dziś ieszcze będzie w Lauffenburgu, a jutro na Instrak do Wiednia się uda. Ponieważ mu nocą przypada tędy przejeżdzać, niebędziemy więc mieli tego ukontentowania widzieć Królowney P. Bacher odbierze więźniow stanu. Królowna się w dobrym zdrowiu znajduje. Dała się kilka razy słyszeć iż iey bolesno przychodzi opuszczać swoię oyczyznę.— Hrabia Carletti przybył tu dziś w samo południe.

Z Rzymu dnia 16 Grudnia.

Dla zapobieżenia niedostatkowi gotowych pieniędzy, było kilka partykularnych kongregacyi; zapewniła iż wkrótce będzie nałożony w państwach Papieżkich na wszystkie dobra duchowne i zakonne podatek po pięć od sta. Według obliczenia ten podatek ma wynosić dwadzieścia millionów szkodów, które będą użyte na cofnienie za tyleż millionów cesiłek.

Kardynał Antamori umarł w Orwieto, w wieku 83 lat.

Król Neapolitański pozwolił znaczna liczbę zboża wyprowadzić z Sycylii do krajów Oyca Świętego.

Podług wiadomości z Korsyki, nowy parlament Korsykański wezwał na swego prezydenta Biskupa d'Aleria. Teraz się zatrudnia roztrząsaniem ustaw swej nowej konstytucyi.

Z Turynu dnia 16 Grudnia.

Ogłoszona tu jeneralna amnestya dla wszystkich dezertarów, którzy się w pewnym czasie wroca do służby J. K. M.

Strata, którąśmy ponieśli w dniach 23 i 24, jest daleko mniejsza, iakeśmy spoczątku rozumieli. Dwa bataliony Piemontki i Legionki, któreśmy rozumieli, iż się dostały w ręce nieprzyjaciela, przybyły do Ceva, i codziennie przychodzi jeszcze wiele oddziałów z armatami, które były rozpruszone. Jenerał Argenteau i wiele innych officyerów, którycheśmy mieli za zabranych, powrocili, iako i Xzę Carignan, Margrabia Montafia i Hrabia, Latour d. 29 Grudnia do Ceva. Spomnieni Jenerałowie skoro tylko przybyli do swoich woysk zaraz ruszyli, ku Mondovi.

Z Genui dnia 27 Grudnia.

Francuzi cofneli się zupełnie z kraju Piemontkiego; to korpus, które się było posunęło aż pod Ceva i blokowało przez dwa dni tę fortecę, za zbliżeniem się woysk z zjednoczonych Sardyńskich, pod Xciem Carignan i Jenerałami d'Argenteau i Latour, porzuciło swoje przedsięwzięcie. To wyżej wspomniane korpus rozciągnęło się powyżej Ceva aż do naszych ostatnich granic. Pomimo najskuteczniejszych środ-

ków, i ostrości, którey użył Jenerał Francuzki Scherer wukaraniu najmniejszey zdrożności, nasza ziemia jest wszelako teatrem wszelkiego gatunku rozpusty. Codziennie przychodzą do rządu najsmutniejsze zaskarżenia wtey mierze, a najbardziej z Sawony i Finale, gdzie mieszkańcy wiele ucisku od Francuzów doznają. Z mieszkańcami Laony samem sposobem sobie postępują pod pozorem, iż bardziej sprzyjali Austryako-Sardenczykom iak Republikanom. W Sawonie nadożyli wielką kontrybucya.

Powiadają, iż nowo przybyłe 13 batalionów do Nicy, udali się na Vintimillia do Ormea.

Flotta angielska pod komenda Admirala Jarvis ma wkrótce wyjść z Fiorenzo i udać się do Liwornu.

Przybyła flotta ze wschodu o 40 żaglach ze zbożem, która już aktualnie odprawia w Melfynie kwarantany, powiadają iż jest do Francyi przeznaczona.

Z Berlina dnia 7 Stycznia.

Xzę Jmć dziedziczny Oranii przybył tu z Bruuswiku Baron Schrötter, minister stanu i wojenny przejechał do Küstrynu.

J. K. M. mianował na swoich Posłów i pełnomocnych ministrów:

Do dworu Hiszpańskiego, Hrabie Rohde, odwołany z Lizbony.

Do dworu Portugalskiego, Konsyliarza legacyi Barona Schladen.

Do dworu Szwedzkiego, Konsyliarza legacyi Tarrach.

Do dworu Dunskiego, Barona Senft de Pilsach.

Z Franfortu dnia 31 Grudnia

Woyska Helś darmsztatskie, które od dawnego czasu na żołdzie angielskiem, przy armii Angielskiej Hanowerskiej były, powrocily tedy przedwczorem każde do swoich kwater.— Pod czas proponowanego armistycyumu od Jenerałow Francuzkich, były następujące stanowiska armii Celsarskich: Od lewego brzegu Renu, wzdłuż Speyerbach przez Neüsztađ aż do Kaiserlautern, a z tamtąd przez Ramsstein do Birkenfeld, Kirn, Szromberg, aż do Dreyckenhaus.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 1 8 . S T Y C Z N I A 1 7 9 6 .

Z Paryża dnia 25 Grudnia.

Królewna Francuzka, prosiła przed swoim wyjazdem, aby pozwolono Pani Tourzel przeszły iey guwernantce z nią pojechać; lecz iey to odmówione zostało, ponieważ Pani Tourzel dawała iey niektóre rady, które były rządowi przeciwne; ale z resztą co tylko żądała wszystko iey pozwolono. Wszystkie przygotowania do podróży były potajemnie poczynione. Pani Souzi i Pan Hu, którzy na żądanie królewnej z nią pojechali, dopiero w sam dzień odjazdu o swoim przeznaczeniu uwiadomieni zostali. P. Souzi znajdowała się jeszcze 17 o dwie mile od Paryża na wsi. Obojgu oświadczył Minister wewnętrznych interesów Benezech, iż Córka Ludwika XVI wybrała ich sobie do swojej podróży, i że mają zupełną wolność powrocenia do Francyi, albo się zostać w Austryi. W ostatnim przypadku wolno im rozrządzać swoim majątkiem, iak im się podoba; mogą nawet swoich krewnych potym do siebie ściągnąć. Minister wewnętrznych interesów Benezech i terażniejszy komendant Paryzki Jenerał Chanés, mieli zlecenie urzędzenia iey podróży. Obydwa udali się tedy o godzinie 11 w wieczor piechotą do Templu, wziawszy z sobą królewne zaprowadzili ją do domu pierwszego gdzie iuz szczęślikomy powoz dla iey pogotowiu stał. Drugi powoz, dla iey ludzi stał na Bulewardzie przy Templu pogotowiu. Obywatel Cadet przygotował iuz za wczasu wszystko w Templu. Pojechał także z nią obywatel Caron, którey iey w

Templu usługiwał. — W krotce oczekują tuza mienionych deputowanych za nią z Austryi.

Jenerał Laudremont, kommandant w Kale, został złożonym, ponieważ się umował za będącemi tam wareszcie emigrantami, a wliście do Ministra sprawiedliwości oświadczył się przeciwko republikanizmowi, z przychylnością ku rządowi Angielskiemu.

Jenerał dywizyyny Rey, który armią na brzegach Brestu kommanderuje, pisał następujący list pod d. 14 t. m. do Dyrektóratu: „Jak skoro odebrałem obywatela, o nowym poruszeniu Szuanow wiadomość, zgromadziłem potrzebne woyska, aby ich układy wniwecz obrocić. Porostawiałem je nad Wilaną rzeką, i innych zagrożonych miejscach, Parreau, Penners & i okryłem l'Orient i Porte - Liberté. Nadniu 10 kolomna Jenerała Lemoine pobiła Szuanów, 200 ludzi zostawili na placu. Jednem słowem, republikańskie kolomny pod Jenerałami Lemoine, Avril i Jenerał adjutantem Eyrand, biła wszędzie Szuanów i Anglicy gdyby się ieszcze do wylądowania pokusili, doznaliby tego samego losu, co i w Quiberonie.“

Na powtorne zażalenie się obywatela Richery, iż niektórzy ludzie, należący do flotty Francuzkiej, zostali od tamtejszych emigrantów zkrzywdzonemi, dał mu pierwszy Minister Hiszpański Xzę Alcludia następującą odpowiedź.

W odpowiedzi na W MPana pierwszy list pod d. 21 Października, o zasłym zdzeniu po przybyciu iego do Kadyx, mia-

tem honor W.M. Pana zapewnić, iż już wszelkie dyspozycje są poczynione, aby uprzętnąć to wszystko, co by dobre porozumienie pomiędzy poddanymi J. Kato: M. i Francuzkami obywatelami mogło narużyć. Oznaymiłem W.M. Panu przytym, iż już wydany rozkaz, aby się emigranci oddalli z Kadyx, i żeby starano się wyszukać autorów tego gwałtu, na który się W.M. Pan sprawiedliwie uskarża; teraz jeszcze raz powtarzam iż nie uydą kary. Z resztą zapewniam W.M. Pana w odpowiedzi na Jego ostatni list d. 20 Października, iż prawda w zdarzonej tey okoliczności, przez żadną intrygę nie będzie skalana. Król Jmć bynajmniey niewatpi o rzetelnym postępowaniu Francuzow, i jest nadto przekonany, iż officyerowie, i żołnierze Rzeczypospolitey, będą się zawsze w Hiszpańskich portach, uczciwie sprawować, i zapewnia zaraz, iż po wszystkich krajach pod panowaniem J.K.M. zawsze znaywiększą przyjaźnią przyymowani będą. Mam honor powtorzyć W.M. Panu uczucia szczerego szacunku & Lorezo dnia 13 Listopada 1795 Xżę Pokoju Alcudia.

Officyer, który dał opiekę emigrantom w Kadyx został zaraz złożonym. Przedź Angielskich przyzow, które do Kadyx przyprowadzono idzie wciąż. Świeżo wysła z Tulonu dywizya, na prowadziła ich jeszcze więcej.

Przez Nicę przeprowadzono d. 6. więcej iak 8,000 wojennych brańcow.

Don Alph. d'Ageire był w tych dniach, iako sprawujący tu interesfa Hiszpańskie dyrektoryatowi prezentowanym.

Na selsyi Rady starszych d. 21. dał się Lacombe St. Michel kiedy o dezercyi mówił, słyszeć, iż pokoy może już bliżey jest iak rozumiemy.

W Cambrai złożono muniępalność i kommandanta, a syn jego i z niektórymi jeszcze osobami został aresztowanym, ponieważ dopomagali royalistom mordować i rabować republikanów.

Słychać iż już i członki Dyrektoryatu złożyli swoię część do przymuszoney pożyczki.

W Bordeaux wyszedł już był luidor

do 7,200. liw. ale nagle aż na 4,000. spadł.

Jenerał Perignon idzie niebawnie na posta do Hiszpanii.

Dyrektoryat miał żadać na przyszłą kampanią, jeżeli tym czasem pokoy nie dojdzie 1,500. millionów w gotowych pieniądzech.

Dzisiaj kosztuie luidor 5,000. liwr.

Na dniu 21. Dyrektoryat posłał do Rady pięciuset poselstwo, w którym nalegał o iak nayspedsze obmyslenie funduszów na zaspokojenie terażniejszych potrzeb kraiu. Na wniosek Desfermonta zamienita się Rada w jeneralny wydział, aby się względem poselstwa Dyrektoryatu naradzić. Przysłuchniący się musieli natychmiast ustąpić; ten wydział trwał jeszcze i na drugi dzień. Na selsyi 23 dekretowała Rada: iak tylko dwie trzecie części przymuszoney pożyczki do skarbu wnida, tedy blachy, matycey, &c., które służyły do wybiana alysgnatów mają bydź zaraz zniszczone Malša wbiegu będących Alysgnatów niemoże przechodzić 40,000. millionów. 2. Wszystkie ruchomości, i do handlu słuzące rzeczy, które do narodu należą, są do dyspozycyi Dyrektoryatu, który ich może przedać, zamienić, tak iak mu się tylko naleypley będzie zdawało dla użytku kraiu. Te tylko rzeczy wyiawszy, które są do służby lądowej i morskiej potrzebne. 3. Wszystkie dawniey królewskie dobra i lasy, tudzież dobra Xżat krwi i emigrantów, wyiawszy Fontenebleau i Werf sail, mają bydź sprzedane, i do dyspozycyi Dyrektoryatu się oddaia. 4. Oddaia się jeszcze do dyspozycyi Dyrektoryatowi i te części narodowych lasów, które są od wielkich lasów oddzielone, i ktore niemają 300. morgów. Dyrektoryat ma moc przystąpić zaraz do układow, które mu względem tych artykułów od kompanii handlowych będą proponowane. 5. Reszta narodowych dóbr, wyiawszy 1,000. millionów, które są dla obrońców oyczynny przeznaczone, mają służyć za hipotekę alysgnatów. Także i zamek w Bordeaux zwany

Trompette ma być sprzedany.— Rada starszych, która się równie z powodu tego poselstwa w jeneralny wydział zamieniła, potwierdziła wszystkie te rezolucyje.— Boudin podał potym Radzie piaciuset następującą listę dawnych królewskich dóbr, które teraz będą sprzedane: Meudon, St. Cloud, Viucennes, Boulogne, St. Germain, Choisy, le Vezin, Marly, Rambouillet, Chantilly i Brandy. Na pytanie, czyli wszystkie lasy przy tych dobrach będące, będą razem sprzedane? powstał żwawy spór, aż nakoniec rezolwowano iż tę rzecz w sekretnym potym wydziale roztrząsna.

Na wczorajszy sejsyi dekretowała Rada piaciuset, iakeśmy już w ostatniej gazecie namienili, iż wszystkie afsygnaty, które z przymuszoney pożyczki powrócą, będą spalone, i że ci obywatele, którzy w Paryżu nieodnieśa przypadającej na nich części przed 5. Stycznia, a w departamentach przed 20. po upłynionym tym czasie, będą musieli zapłacić ich w gotowych pieniądzech, lub w złotych albo srebrnych rzeczach, albo w zbożu, ponieważ już afsygnaty niebędą w stosunku 100. liw. do 1. brane. Obywatele mogą takowe składki popłacić, chociaż jeszcze nie są otaxowanemi. Exkuza iakoby jeszcze nie były taxy poczynione, niebędzie służyć za wymówkę tym, którzyby dopiero po upłynionym terminie płacić chcieli. Ci, którzy więcej zapłacą, iak będą otaxowanemi, odbiera resztę nazad. Ite rezolucya Rada starszych potwierdziła. Treilhard jest obrany prezydentem Rady piaciuset, a Vernier Rady starszych. Członki nowej komisji na wniosek Sieyesa są: Ramel, d'Auchy, Defermont, Monnot, Gilberd de Molieres i Crafsoux.

Z Paryża d. 29. Grudnia.

Mamy tu wiadomość, iż pomiędzy naszymi armiami Reńska i Mozelską, i Austriackimi pod Feldmarszałkiem Clairfait i Wurmzerem, dochodzi armistycjum. Ratyfikacya jego nieznaidzie zapewne żadney trudności ze strony naszego rządu, ponieważ sam upoważnił do tego Jeneratów. Ta wiadomość niezmiernie ukontentowanie w

całym Paryżu sprawiła, ponieważ się spodziewaia, iż przez to pokój się przyspieszy.

Bieg do Hamburga, który na nowo do 45,000. powstał, znowu się naprawił; dziś jest 36,000. 35,000.

Jenerał Scherer po otrzymanych zwycięstwach we Włoszech, wydał następującą odezwę do naszej tamtejszey armii:

” Żołnierze! zwyciężyliście swoich nieprzyjaciół, okazaliście prawdziwe męstwo, i zasłużyliście się dobrze oyczyźnie. Ci, którzy się pomiędzy wami z szczególniejszą walecznością dystyngwowali, odbiera powinna sobie nadgodę, i ia oznaymię Rzeczypospolitey Francuzkiej ich piękne czyny.

Ale żołnierze! w ten czas, kiedyśmy za wolność zwyciężali, splamili się niektorzy pomiędzy wami złodziejstwem, paleniem, rabunkiem i grubiaństwem na przeciw kobiet i dziewcząt. Naywięceyscie podobnych występkuw na gruncie Genueńskim popełnili; w kraiu, którego mieszkańcy nie wam złego nieuczynili, i nie miesza li się do koalicji i waszych nieprzyjaciół. Żołnierze! Wasz oyciec, wasz wodz upomina was po ostatni raz, abyście się nie wazyli dopuścić więcej takowych czynow, na które się natura wzdryga, i które naszą armia Włowska upadlaia. Znacnie ustawy, które karę śmierci, za podobne wykroczenia naznaczaia. Niemożecie się niczym wymówić; bo chociażbyście byli i wzdobytym kraiu, to tylko dla tego wzięliście oręż wrękę, abyście wykorzystyli tych wszystkich, którzy się przeciwko waszey oyczyźnie uzbroili, ale nie żebyście spokojnego mieszkańca do rozpacz przywozdili, i słabą płeć, która tylko cnotę i tzy przeciwko wam wystawić może, znieważali. Oświadczam wam, żołnierze! ninieyszaj Odezwa iż otdąd umyśliłem, naypierszego z pomiędzy was który się podobnych występkuw dopuści, podług wszelkiej surowości ustaw, natychmiast ukarać kazać. Wiem ia, iż pomiędzy oficerami, a nawet i pomiędzy sztabsoficierami znajduje się tak podło myślący ludzie, którzy podobne zbrodnie wspierają;

ale będą ieszcze surowiey ukaranemi iak żołnierze, których się tak haniebnym sposobem spółwinnemi czynią. Komendanci kompaniy, batalionów, Szefowie pojedynczych korpusów i Jenerałowie dywizyjni, odpowiedzą za wszystkie przestępstwa żołnierzy, jeżeli nieokażą dowodów, iż się starali zapobiegać im. Przykazuje na ten koniec, aby wszyscy Szefowie brygad, każdy w swoim kantonie, rozkazali indagacye wyprowadzić i wszystkie zażalenia mieszkańców wysłuchali, i te iak naydokładniey do główney kwatery odsyłali; a jeżeli się naymnieyszey opieśzałości w tym punkcie dopuszczą, deklaruję ich iako spółwinnych, i podpadających karze. Co dwa dni mają Brygad-jenerałowie, Jenerałowie dywizyjnemu dać raport o sprawowaniu się swey pół brygady, a Jenerałowie dywizyjni, mają niebawnie do główney kwatery donieść. Naymnieysza zaś opieśzałość będzie surowo i przykładnie ukarana.

Popisano Scherer.

Wielki Xzję Jmć Toskański znalazłszy się w tym razie, iż niemoże się więcey wyręczyć w swoich interesach ministeryalnych Hrabią Carlettem w Paryżu, z przyczyn, które się tylko do iego osoby ściągają, i gdy będąc w sposób iak naybardziej przyziacielki od wykonawczego Dyrektoryatu obligowanym, aby tam innego Ministra posłał, któryby był w stanie utrzymać dobrą przyiaźń i zgodę, która pomiędzy obiema Rządami szczęśliwie panuje, i co raz mocniey ją ugruntować; zaczęym Raczył do tego wezwać sekretarza Rady Stanu i Skarbu Don Nerego Xcia Corsini, w tym samym charakterze, iaki posiadał spomniony Hrabia Carletti, człowieka pełnego gorliwości do usług swego Monarchy.

Do portu do Liworna, przybyło z Egiptu wiele okrętów ze zbożem; urodzay był tam tego roku bardzo obfity, i dla tego też pozwolony wywoz.

DONIESIENIA.

W Drukarni J Pana Maya w Krakowie, wychodzi ninieysza Gazeta od Nowego Roku 1796. dwa razy na tydzień. Zamiarem tey Gazety będzie dostarczać Publicznosci w oyczystym ięzyku wszelkich wiadomości, iakich nam różne zagraniczne pisma udziela, lub się też w kraiu zdarza. A że każdey gazety naypiewszą zaletą prędkość doniesień; więc Redaktor tey Gazety szczególnieyszy staranności dołoży, nieoszczędzając ani kosztu, ani pracy, aby Publicznosci iak nayprędzich wiadomości dostarczał.

Gdy zważając nieustanne uzbriaania się Porty, zdać się iż w tamtych okolicach na bliska się woynę zanosi; więc żadna z kraiowych gazet niebędzie miała tyle sposobności, co Krakowska udzielaćnia publicznosci z tamtych stron przez Węgry, iak nayświeższych i naypewnieyszych wiadomości.

Ninieysza Gazeta będzie wychodzić regularnie drobnem i pięknym Drukiem, na dwóch pół arkuszkach in 4to. dwa razy w tydzień, to jest: w Poniedziałki i Czwartki o godzinie 11. zrana. Cena Prenumeraty bez poczty Zło: 36. na rok, a na pół roku Zło: 18. Z pocztą Zło: 54. na rok, a na pół roku 27. Każdy numer bez prenumeraty kosztuje groszy 18.

Kładąc tak mierną cenę, podchlebia sobie Redaktor, iż tym większa znajdzie liczbę Czytelników; zwłaszcza iż tu każdy znajdzie to, czego by po kilkunastu zagranicznych gazetach musiał szukać. Wszelkie doniesienia i oznaymienia będą miały miejsce za przyzwolitą zapłatą w tey gazecie.

Tu w Krakowie odbiera się prenumerata w Księgarni J Pana Maya, a po prowincyach można na naybliższy siebie poczcie prenumerować, lub się do Pocztańtu Krakowskiego do J Pana Męłenskiego udać, a w Galicyi do Pocztańtu Podgurskiego.

Swiezo Przybyły tu do Krakowa z Warszawy Farbiarz, ma honor zalecić się Przześwietney Publicznosci: Iż farbuie Materyie, Muśliny, kartony, Sukna, różne bawełniane rozmaitego gatunku rzeczy, naróżne kolory i iak w naylepszym lustrze i trwałym kolorze. Gazy i Syce na uowo pierze. Niemniey tona tego robi watę w uaylepszym, gatunku, kurnety czypeczki i inne modne stroie dla Dam. Mieszka na Kleparzu przy młynach gornych u Jmci Pana Kromera w kamienicy pod Numerem 7.